

Jeg har jo slet ikke haft tid til at tænke det ordentlig igennem.

Jeg vil også kvittere for en – synes jeg – god debat, og jeg tror ikke, det tjener noget formål på det her fremskredne tidspunkt at genoptage nogle af de miljømæssige argumenter, som jeg mener taler for mit synspunkt i anledning af hr. Brusgaards spørgsmål, så lad os gemme dem til forhandlingerne i udvalget og mellem regeringen og de politiske partier.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 271: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne i § 58 om støtte til særligt personlige hjælpemidler).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 22/5 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i Socialdemokratiet er særdeles positive over for størst mulig frihed til brugerne og størst mulig brugerindflydelse omkring kropsbårne hjælpemidler og hjælpemidler i det hele taget.

Nu er det sådan, at det lovforslag, nr. L 271, vi førstebehandler her i dag, er blevet til på baggrund af en beretning – nr. 4 vistnok – fra Socialudvalget. Men jeg vil godt sige omkring

udformningen af forslaget og beretningen, at vi havde været meget tilfredse med, om vi havde fået et forslag, der havde været i større overensstemmelse med brugernes ønsker, og som også havde været klarere i sine økonomiske konsekvenser.

Det betyder naturligvis, at vi i den videre behandling af det her forslag vil være meget optaget af, om der måske kunne vise sig muligheder for, at man kunne tage større hensyn til brugernes ønsker, og at man måske også kunne være lidt mere konkret omkring, hvad det kommer til at koste de kommuner, der kommer til at finansiere det her. Vi synes faktisk, at et beløb på 76 mio. kr., som er et skønnet beløb og måske oven i købet er lidt i underkanten, er mange penge at bruge, hvis vi kunne have fundet en løsning, der havde været billigere.

Til gengæld kan jeg ikke undlade at glæde mig over, når vi nu taler om et forslag, der træder i kraft pr. 1. januar 1997, at der allerede er så stor opbakning til finansieringen af det antal millioner, der nu måtte vise sig.

Men som sagt er vi i Socialdemokratiet positive over for den tankegang, der ligger bag, og derfor agter vi at stemme for forslaget, men vi vil stadig væk være opmærksomme på brugernes interesse i det her, nemlig større brugerindflydelse, altså at vi måske kunne lytte lidt til brugerne, ligesom vi vil være optaget af, hvilken økonomi det her må ende op i.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Venstre kan naturligvis give sin fulde og varme støtte til dette lovforslag, som jo da også kun er fremsat, sådan som hr. Jørn Pedersen var inde på det, fordi et flertal i Socialudvalget, hvori Venstre har deltaget, har pålagt ministeren at fremsætte forslaget.

Så parentetisk bemærket: Hvis ministeren havde spillet ud af egen drift noget tidligere, kunne nogle af de spørgsmål, som hr. Jørn Pedersen rejste i sin ordførertale, måske have været bedre afdækket.

Hovedsigtet med lovforslaget er jo at give den enkelte hjælpemiddelbruger et reelt frit valg, samtidig med at hensynet til kommunernes mulighed for økonomisk at styre området ikke tilsidesættes. Den konkrete løsningsmodel svarer da også fuldt ud til det, som Venstre faktisk foreslog i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 28 i sidste folketings-samling. For Venstre er der derfor ikke noget nyt under solen.